

Słowo wstępne

Po prawie dziesięciu latach przerwy po raz kolejny¹ cały numer „Rejenta” wypełniają artykuły przygotowane przez pracowników i doktorantów Katedry Prawa Cywilnego i Prawa Prywatnego Międzynarodowego Uniwersytetu Śląskiego. Zawsze jest dla nas zaszczytem i przyjemnością publikowanie na łamach tak poczytnego i użytecznego w praktyce czasopisma, tym bardziej jesteśmy więc wdzięczni redakcji za to, że umożliwiła nam „zagospodarowanie” całego numeru.

Staraliśmy się, aby zebrane i prezentowane w niniejszym numerze czytelnikom opracowania dotyczyły zagadnień, które są przedmiotem prowadzonych w Katedrze badań naukowych, a jednocześnie były związane z praktyką notarialną. Dlatego też większość artykułów poświęcona jest problematyce nieruchomości. Pozostałe także pośrednio związane są z tą problematyką albo dotyczą innych zagadnień, obecnych w praktyce notarialnej. Chcielibyśmy, aby uwagi zawarte w przygotowanych przez nas opracowaniach były nie tylko interesujące dla przedstawicieli nauki prawa prywatnego, ale i przydatne notariuszom w ich aktualnej i przyszłej praktyce. Nie sposób nie zauważyć, że notariusze stają przed coraz to trudniejszymi, nowymi wyzwaniami. W coraz bardziej skomplikowanych stosunkach gospodarczych pojawiają się nowe konstrukcje prawne, wynikające także z czynności sporządzanych przy udziale notariuszy. Coraz liczniejsze są czynności z udziałem elementu „zagranicznego”, których uczestnicy oczekują od notariuszy pomocy w zrozumieniu niełatwej problematyki prawa prywatnego międzynarodowego, a także wyjaśniania skutków zastosowa-

¹ Poprzednio były to: nr 9 z 1995 r., nr 4 z 1997 r. i nr 9 z 1999 r.

nia prawa obcego. Wreszcie projektuje się zwiększenie zakresu uprawnień (ale i obowiązków) notariuszy przez poszerzenie katalogu czynności, które mogą być dokonywane przy udziale notariuszy. Mamy więc nadzieję, że prezentowane opracowania okażą się dla notariuszy pomocne.

Opracowania autorów i wyrażone w nich zapatrywania są wyłącznie odbiciem ich własnych poglądów, a nie całego katowickiego ośrodka naukowego.

Wojciech Popiołek